

Coronaproof Memorial doet met drie wereldrecordpogingen terugdenken aan gala-avond in 1972, toen Belgische toppers vijf (!) wereldrecords verbeterden

"Wij kregen toen een taart, nu mogen ze naar de Grote Markt in Brussel"

Het zou zomaar kunnen, drie wereldrecords – het werelduurrecord bij de mannen en vrouwen en de 1.000 m bij de vrouwen – komende vrijdag op de Memorial Van Damme. In deze coronaproof editie is die keuze niet toevallig. De wereldrecordpogingen zijn een subtiele verwijzing naar het meest memorabele stukje Belgische atletiekgeschiedenis ooit: Gaston Roelants (83), Miel Puttemans (72) en Willy Polleunis (72) pakten vijf (!) wereldrecords op één avond.

HANS JACOBX

"Triestig, hé." De eerste vraag is nog niet gesteld en Gaston Roelants onderbreekt. En herhaalt. "Voorde, en nu is het nog triestiger." Waarover hij het heeft? "Awel, triestig omdat er geen volk kan komen kijken op de hoopding van de atletiek, de Memorial. Ik nog erger triestig, omdat met nu een wedstrijd tegen het uur wordt gelopen. Ik was meteen enthousiast over dat initiatief en heb op mijn Facebook gezet: Super, daar wil ik bij zijn."

GASTON ROELANTS
ATLETIELEGEND
"Ik kon eigenlijk nog sneller, maar ik heb uit protest 150 meter gewandeld"

Maar de 83-jarige heren – die erotiel heeft hij te danken aan zijn talloze sportprestaties, zijn olympische titel, zijn veelvoudige wereldrecords en 444 zeges – heeft zijn plannen moeten terugschrijven om

de werelduurrecordpoging van Mo Farah en Bashir Abdi op de Memorial ter plekke te bekijken. "Zelfs al zou ik toch mogen, ik blijf in mijn kot, jong, voet te gevoelig. Ik ga nergens heen, mijn vrouw doet de boodschappen. Ik blijf in mijn tuin en in mijn schilderkot. Mijn dochter is op de Memorial en helpt zoals elk jaar mee, ik zal wel kijken op tv. Want dat wil ik niet missen. Dat is toch iets speciaals, als een wereldrecord mogelijk snouwt."

20 september 1972. Er hangen wereldrecords in de lucht. In de gouden generatie van de Belgische atletiek struktelen de toppers hasset over elkaar. De Olympische Spelen van München liggen nog vers in geheugen. Zo'n dertien duizend man zakt af naar de Heizel voor wat een gala-avond moet worden van de nationale fine fleur op spikes. De ongekende sterren van de avond: Gaston Roelants, met een aanval op het werelduurrecord en wie weet een passaat wereld-

records op minder gebruikelijke afstanden. En Miel Puttemans, in München nog zilver op de 10 kilometer en dé wereldrecordveter bij uitstek – nog even gevuld, maar ga alvast knielen voor het aantal dat hij aan zijn scalp heeft – met een wereldrecordpoging op de 5 kilometer.

Dat de verlichting in het oubollige Heizelstadion nauwelijks wat voorstel, waardoor atleten soms moeilijk van elkaar te onderscheiden zijn, kan de feestvroude niet temperen. "Het was een formidabele avond. Wat een sfeer", weet Roelants nog. "En er was tamelijk veel volk", zegt Puttemans. "En die verlichting, dat was niet zoals nu, hé."

Protest

Op uw plaatsen. Start! Roelants en co. trekken zich op gang voor een uur hard labour. Onder meer clubgenoot Willy Polleunis en Andre Ornelis haken. En of het wordt afgelapt... Na een dikke drie kwartier wenkt het wereldrecord op de 10 mijl. Hop, alvast eenje in de zak van Roelants. Denkt hij,

"Ik had aan verschillende atleten gevraagd om te helpen. Polleunis zou ook helpen. Maar het was niet alleen helpen. Plots zag ik hem voor mijn neus naar wegsprinten." Polleunis mag zich – voor de neus van een verbouwereerde

Roelants – in 46.04.2 de nieuwe wereldrecordhouder 10 mijl noemen. "Dat is daar toen allemaal nogal eigenaardig vertopen", herinnert Polleunis, inmiddels 72 jaar, zich nog. "Ik wist aanvankelijk niet dat Gaston en Miel een aanval zouden plannen. Toen ik het te weten kwam, zei ik tegen Gaston: ik wil wel 'trekken', geen probleem. Ik dacht: Gaston loopt voor het werelduurrecord en het wereldrecord op 20 kilometer, dan mag ik zich ook iets hebben! Gaston en Miel hebben olympische medailles gepakt. Ik heb dan wel een olympische finale gelopen, maar wie spreekt daarover? De mensen onthouden alleen medailles en records. Had ik dat wereldrecord niet

gepakt, dan was er over mij niet gesproken tussen al die toppers. Gaston was er op dat moment wel niet over te spreken. Hij had graag drie wereldrecords gepakt." (lacht)

"Ik heb toen zelfs bijna 150 meter geusafeld door die kwastie", zegt Roelants. "Lijft protest. Maar het volk schreeuwden. Dus ik ben weer in gang geschooten. En ik haalde nog het wereldrecord." Roelants mag zich na afloop de snelste ooit noemen op 20 kilometer (57.44.4) en op een uur vrouw (20.78.4 kilometer). Polleunis de snelste op 10 mijl.

En dat voorval? Dat is allang vergeten en vergeven. "Ik wil enkel zeggen: ik had sneller gekund, meer niet", zegt Roelants. "Maar ik ben hier niet over blijven zwaren. Wees gerust, dat is voorbij."

"We zijn intussen allang weer goede vrienden", zegt Polleunis. "Weet je dat ik voor zijn zeventigste verjaardag zijn hoofd heb gebeld-houd? Gaston schildert, ikzelf heb vijf jaar kunstacademie gedaan.

Dat werk kostte serieus wat moeite. Een foto-graaf van op mijn werk schoot een vooraanzicht, achteraanzicht en zij-aanzicht van zijn hoofd. Ik keek ook regelmatig naar de CrossCup, waar Gaston op die veldlopen

WILLY POLLEUNIS

ATLETIELEGEND

"Ik moest dat wereldrecord wel pakken, anders zou er nooit over mij gepraat worden"

altijd opdook en ik wist dan: ik moet nog wat bijscharen. Het resultaat mocht er wezen. Zijn vrouw en Gaston waren serious verschoten en sunglasses toen ik met die verrassing afkwam. Natuurlijk was hij content. Om maar te zeggen: het is bijgelegd." Zand erover dus, tussen twee tenoren van de Belgische atletiek die op die avond drie records pakten.

16 wereldrecords

Maar ook Mister Wereldrecord Miel Puttemans zal de Heizel in lichtersessie. Puttemans neemt symbolisch revanche op Lasse Viren. De Vliegende Fin ontzeemt hem het olympische goud in München op de 10 kilometer enkele weken eerder. Puttemans snoept op zijn beurt Viren wereld-

Willy Polleunis en Gaston Roelants stelden die avond drie wereldrecords schep in hun race van een uur. Vrijdag is het de beurt aan Bashir Abdi en Mo Farah.

Mister Wereldrecords Miel Puttemans lep een nieuwe topdij op de 5 kilometer.

record op de 5 kilometer af: 13.13.0, de besttijd houdt liefst vijf jaar stand. Onderweg graait hij nog het record op de 3 mijl (4.32.8 m) mee in 12.47.8.

"De eerste haas vertrok veel te snel, te overmoedig door het enthousiasme publiek", zegt Puttemans. "Dré (De Heringhe, trainingsgenoot en vaak een tempomaker voor Puttemans, ndr.) kon nauwelijks weer aanhaken. Maar toen dat lukte, zei ik tegen Dré dat hij nog harder moest. We waren met een goede generatie, hé. Als we ergens hopen, hingen er altijd goede prestaties in de lucht."

Het zijn twee van de heren in vast – zeven wereldrecords die hij in zijn carrière verbeterd. Waar hij deze twee plaatsert? "Mijn drie wereldrecords in één wedstrijd schat ik toch nog hoger in, indoor was dat. Dat is ook slechts één keer gebeurd in de atletiek. Tja, een wereldrecord verbeteren is schoon. Maar niet altijd gemakkelijk, hé."

"Vijf wereldrecords op één avond dus. Door drie Belgen. Drie clubgenoten van Darling Leuven. Dol is het publiek, dat de piste overspoelt – toen kon dat nog – en zijn helden steert."

"Nu mogen sporters om de haverklap bij de koning op bezoek komen", zegt Polleunis. "Met onze vijf wereldrecords zijn wij niet bij de koning moeten langsgaan, hoor. Er liepen toen zoveel toppers rond dat die wereldrecords haast als normaal werden beschouwd. Maar laten we wel wezen, dat is niet normaal. Een grote atleet (roomsat) als we bij de club langsgewomen, dat was onze beloning. Doen we dat nu, staan we waarschijnlijk op de Grote Markt in Brussel."